

sentligt skridt i den rigtige retning, og vi håber også på, at vi kan få De Radikale med, hvis det forslag kan samle flertal. Vi kan jo se, at allerede den kampagne, som Sundhedsstyrelsen har kørt, kan rykke 50.000 mennesker til at tage stilling. Det er ikke forfærdelig mange, men det er dog nogle, og hvis man tilsvarende ved at udsende noget materiale på det rigtige tidspunkt, hvor folk i forvejen giver informationer til de offentlige myndigheder, kunne få 50.000-100.000, måske flere, til at tage stilling, så har man da trods alt rykket tingene i den rigtige retning frem for at bevare tingenes tilstand og så have en diskussion om formodet samtykke kørende herinde i hvert fald i et par år.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:51

Lone Dybkjær (RV):

Nu har man jo forskellige erfaringer med, hvordan det går, når offentlige myndigheder udsender materiale, og jeg synes også, man skal tage en diskussion af, om det er en hensigtsmæssig måde at gøre på. Nu taler jeg sådan rent fornuftsmæssigt; det er jo ikke altid, at det materiale, der sendes ud fra de offentlige myndigheder, lige præcis rammer, som det gerne skulle.

Det, jeg synes vi roligt kan sige, er, at det ikke er nok at køre videre, som vi gør i dag; det er ikke nok bare at køre en kampagne en gang imellem, det er fuldstændig rigtigt. Men er det her den geniale måde at fremtvinge en stillingtagen på? Det spørgsmål synes jeg vi må stille. Vi kender jo godt, som andre har været inde på, nogle reaktioner, når de offentlige myndigheder kommer ud.

Men hvis det viser sig, at der er mange, der tror på, at det her er sådan, vil vi selvfølgelig tage stilling til forslaget, når det kommer frem til andenbehandling. Men jeg vil ikke i dag stå og sige, at jeg synes, det her er det mest geniale.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, at Enhedslisten støtter forslaget, og at vi synes, at fru Pia Christmas-Møller har fundet en rigtig god balance med det her forslag, hvor det på den ene side

sikres, at alle jævnlige bliver opfordret til at tage stilling, og hvor det på den anden side ikke indføres, at man pr. automatik skal være donor.

Det er jo en utrolig svær balance på den ene side at fastholde, at mennesket skal opfattes som et menneske og som noget unikt og ikke som et reservedelslager, og på den anden side, at den enkelte skal have friheden til ud fra en række overvejelser selv at tage stilling til, hvad man frivilligt ønsker at give af sig selv rent fysisk til andre.

Det har så været lidt mærkeligt, synes jeg, at høre debatten her fra regeringspartierne, som åbenbart er meget optaget af det her med, at organer altså er noget, man i den grad selv skal være herre over. Jeg er sådan set fuldstændig enig i det synspunkt, men det er altså kun et par år siden, at regeringen vedtog en lov om biobanker, som gik ud på, at hvis der bliver taget noget ud af en i levende live, har man ikke ret til selv at bestemme over det, så tilhører det pr. automatik sundhedsvæsenet, der så fuldstændig frit kan beslutte, hvad de vil gøre med det.

Jeg kan ikke helt få de to synspunkter til at harmonere, nemlig at man, når man er i levende live, ikke har ret til selv at bestemme over dele af sig selv, og at man siger, at det er svært at beslutte, hvad der skal ske, når man er død. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at man både i levende live, og i forhold til hvad der skal ske med ens krop, når man er død, har muligheden for selv at bestemme. Jeg tror, det er en rigtig vigtig frihed for mange mennesker, at man har retten til selv at bestemme, og det synes jeg sådan set skulle gælde hele vejen igennem, både når man er levende, og i forhold til hvad der skal ske, når man er død. Derfor synes jeg, at det her er en rigtig god måde at gøre det på, nemlig at man får mulighed for at tage stilling.

Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi begynder at diskutere noget mere det her med, at man har muligheden for at give noget af sig selv til andre. Jeg tror, at hvis vi i langt højere grad begyndte at lave førstehjælpsundervisning for vores børn helt fra børnehævedalderen, ville de lære at tage sig af hinanden. Der er rigtig gode erfaringer med det de få steder, man har gjort det. Hvis vi fortæller langt mere om muligheden for at være bloddonor, være rygmarvsdonor, være organonor osv., tror jeg, det bliver mere naturligt for mange mennesker at tage stilling til, hvad de gerne vil give af sig selv, både i levende live, og efter de er døde.